

Om möten man inte glömmer, Göran Johansson

Jag var under nästan 15 år VD för Första Sparbanken, från 1978 till 1991. Under mina tre första arbetsdagar i banken – den 1 juni, den 2 juni respektive den 5 juni 1978 - inträffade tre händelser som alla är mer eller mindre omöjliga att glömma bort. Jag skriver om dem i boken (sid 187-191). Den tredje av dessa händelser var mitt första riktiga möte med Göran Johansson.

”Den tredje händelsen – på min tredje arbetsdag – var mötet med Göran Johansson, redan då en av Göteborgs mest kända politiker, och dessutom vice ordförande i bankstyrelsen. Vi hade träffats på bankens huvudmannasammanträde i början av maj, och passat på att boka in en träff så snart som möjligt efter det att jag hade börjat. Det blev måndagen den 5 juni klockan 8 på morgonen.

Bara tiden på dygnet var för mig en utmaning, och jag var kanske inte vid bästa humör så dags på dagen. Det började ändå belevat. Jag ställde en del frågor om hur Göran upplevde banken, och människorna i bankens styrelse och ledning. På sitt karaktäristiska sätt gav han mig tydliga svar och synpunkter. Jag kommer inte exakt ihåg vad det var för fråga som gjorde att samtalet hettade till, men förmodligen talade Göran om för mig hur han ville ha det, och jag sa sannolikt något i stil med att: ”Det är ingenting som jag går med på att vi bestämmer här, det är i så fall en styrelsefråga.” Jag kommer ihåg att jag var rejält arg. Vi blev båda till sist så högljudda, ingen ville ge med sig, att min sekreterare efteråt försiktigt undrade vad som hade hänt bakom de stängda dörrarna.

Sett i mitt perspektiv var det ju inte riktigt vilket intermezzo som helst. Jag hade på min tredje arbetsdag gått i klinch med Göteborgs starke man Göran Johansson, och – än mera ödesmättat för en ny VD – med styrelsens vice ordförande. Samtidigt var jag inte alltför störd. Det fanns något i situationen som inte stämde, det kändes som om Göran den här morgonen ville ha strid. Efterhand som jag lärde känna, och i högsta grad uppskatta, Göran Johansson förstod jag vad det handlade om. Som den skickliga taktiker Göran är, hade han bestämt sig för att försöka sätta den nye VD:n på plats redan från start. Det skulle inte skada socialdemokratins och kommunens intressen att Länssparbankens VD lydigt gick i ledband. Försöket hade grueligen misslyckats. Jag hade reagerat instinktivt och blivit riktigt förbannad, och det upprörda samtalet slutade med att vi inte kom någonstans i sakfrågan. Det slutade anmärkningsvärt nog också med att vi blev goda vänner. Vårt samarbete under alla år i Göteborg var utmärkt. Som offentlig person och politisk makthavare är Göran Johansson en av mina stora favoriter. Han är i mitt tycke en av det sena 1900-talets främsta kommunpolitiker. Kanske en av våra främsta politiker alla kategorier. Tyvärr är han numera borta, han avled i oktober 2014.”